Regionledningskontoret
Lotta Andersson

TJÄNSTEUTLÅTANDE
2026-11-06

KRN 2026-0098

Klimat- och
regionutvecklingsnämnden

Yttrande över slutbetänkandet Ett sammanhållet, robust och konkurrenskraftigt Sverige – framtidens politik för utveckling i landsbygder och regioner (SOU 2026:46)

Regionledningskontorets förslag till beslut

Klimat- och regionutvecklingsnämnden beslutar följande.

> Utvecklingsdirektörens tjänsteutlåtande utgör klimat och regionutvecklingsnämndens yttrande till regionstyrelsen över slutbetänkandet Ett sammanhållet, robust och konkurrenskraftigt Sverige – framtidens politik för utveckling i landsbygder och regioner (SOU 2026:46).

Sammanfattning

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet har remitterat slutbetänkandet *Ett sammanhållet, robust och konkurrenskraftigt Sverige – framtidens politik för utveckling i landsbygder och regioner* (SOU 2026:46) till Region Stockholm för yttrande. Regionstyrelsen har remitterat ärendet till klimat- och regionutvecklingsnämnden för yttrande.

Utredningen föreslår att den regionala utvecklingspolitiken och landsbygdspolitiken samlas i en sammanhållen utvecklingspolitik. Förslagen omfattar bland annat förändringar av statens och regionernas roller och uppgifter samt formerna för styrning och samverkan.

Regionledningskontoret välkomnar ambitionen om en mer sammanhållen och platsbaserad utvecklingspolitik, men bedömer att flera av förslagen riskerar att motverka denna ambition. Utredningens problembeskrivning fångar inte fullt ut regionernas nuvarande breda utvecklings- och samordningsuppdrag och inte heller sambanden mellan storstäder, landsbygder och skärgårdar. Regionledningskontoret avstyrker därför förslagen om att avgränsa regionernas lagreglerade utvecklingsuppdrag till fyra sakområden, ersätta den regionala utvecklingsstrategin med en strategisk utvecklingsplan med föreslagen avgränsning samt att det nuvarande lagreglerade samordningsuppdraget inte förs vidare i den nya lagen.

Regionledningskontoret ser positivt på förslagen som stärker statens samordning och tydliggör myndigheternas ansvar. Statens stärkta roll behöver dock komplettera regionernas ansvar och bidra till en fungerande flernivåsamverkan.

Regionledningskontoret delar utredningens bedömning att anslag 1:1 behöver ses över och anser att dagens fördelning inte är ändamålsenlig. Det är därför en betydande brist att utredningen, trots uppdraget i direktiven, inte närmare har analyserat anslagets fördelning eller lämnat konkreta förslag till hur anslaget bör förändras och moderniseras.

Bakgrund
Landsbygds- och infrastrukturdepartementet har remitterat slutbetänkandet *Ett sammanhållet, robust och konkurrenskraftigt Sverige – framtidens politik för utveckling i landsbygder och regioner* (SOU 2026:46) till Region Stockholm för yttrande. Regionstyrelsen har remitterat ärendet till klimat- och regionutvecklingsnämnden för yttrande.

Regeringen beslutade i juli 2024 att tillsätta en särskild utredare med uppdrag att se över den regionala utvecklingspolitiken och landsbygdspolitiken och lämna förslag på hur politiken kan utvecklas och samordnas. Utredningen, som antagit namnet *SVESAM – Utredningen om Sveriges sammanhållna utveckling*, har bland annat haft i uppdrag att ta ställning till nuvarande mål för den regionala utvecklingspolitiken och landsbygdspolitiken.

Utredningen lämnade i september 2025 delbetänkandet *Ökad tydlighet, stärkt samverkan – förutsättningar för framtidens utvecklingspolitik* (SOU 2025:85). Region Stockholm lämnade synpunkter på delbetänkandet och välkomnade bland annat regeringens beslut att se över den regionala utvecklingspolitiken och landsbygdspolitiken samlat. Region Stockholm framhöll samtidigt vikten av en tydlig ansvarsfördelning mellan regioner och stat samt att en utveckling mot ökad detaljstyrning av det regionala utvecklingsuppdraget bör undvikas.

I slutbetänkandet *Ett sammanhållet, robust och konkurrenskraftigt Sverige – framtidens politik för utveckling i landsbygder och regioner* (SOU 2026:46) lämnar utredningen sina samlade förslag. Utredningen föreslår bland annat att regional utvecklingspolitik och landsbygdspolitik ska samlas i en sammanhållen utvecklingspolitik.

Utredningen föreslår även ett nytt rättsligt ramverk genom en lag och en förordning om sammanhållet utvecklingsarbete, som ska ersätta nuvarande reglering av det regionala utvecklingsansvaret. Förslagen omfattar bland annat statens och regionernas roller och uppgifter samt formerna för styrning och samverkan.

Utredningen lämnar även bedömningar om finansieringen av utvecklingspolitiken, däribland anslag 1:1 Regionala utvecklingsåtgärder.

Utredningens förslag omfattar flera delar av Region Stockholms verksamhet och ansvar, både direkt genom de föreslagna förändringarna av regionernas lagreglerade uppgifter och indirekt genom förslagen om statlig styrning, myndigheternas ansvar och utvecklingspolitikens finansiering.

Klimat- och regionutvecklingsnämndens yttrande
Regionledningskontoret har tagit del av slutbetänkandet i sin helhet och lämnar synpunkter på de delar som har störst betydelse för regionens utvecklingsuppdrag. Yttrandet koncentreras till utredningens kapitel 5–8 och 12, som behandlar politikens inriktning, styrning, ansvarsfördelning och finansiering.

Regionledningskontorets genomgående prövning i yttrandet är om utredningens konkreta förslag sammantaget skapar förutsättningar för den sammanhållna, långsiktiga och ändamålsenliga utvecklingspolitik som utredningen vill åstadkomma. Det handlar särskilt om hur förslagen påverkar samordningen mellan politikområden och samspelet mellan nationell, regional och lokal nivå.

Kapitel 5 – En politik för Sveriges sammanhållna utveckling – två politikområden blir ett
Regionledningskontoret välkomnar utredningens förslag om en sammanhållen utvecklingspolitik för hela landet (avsnitt 5.2, s. 138). Regionledningskontoret delar utgångspunkten att den regionala utvecklingspolitiken och landsbygdspolitiken har nära samband och att utvecklingsfrågor behöver ses i ett bredare sammanhang än inom enskilda politikområden.

Stockholmsregionen har särskilda geografiska förutsättningar genom sin roll som Sveriges huvudstadsregion i kombination med omfattande landsbygd och en vidsträckt skärgård. Här samexisterar storstadens utmaningar och behov med landsbygdens och skärgårdens särskilda förutsättningar för boende, företagande och samhällsservice. Landsbygden och skärgården har samtidigt stor betydelse för bland annat

livsmedelsförsörjning, natur- och kulturvärden, besöksnäring och regionens långsiktiga attraktivitet.

En sammanhållen utvecklingspolitik behöver därför beakta skillnader i utvecklingsförutsättningar både mellan och inom regioner samt de funktionella sambanden mellan storstad, landsbygd och skärgård.

Storstadsregionernas betydelse för Sveriges konkurrenskraft, innovation och tillväxt behöver samtidigt ges utrymme i utvecklingspolitiken. Det handlar inte om att införa en separat stadspolitik eller ställa stad mot land, utan om att ta till vara olika platsers förutsättningar och deras samlade bidrag till Sveriges utveckling. Region Stockholm har tillsammans med Västra Götalandsregionen och Region Skåne tidigare redovisat dessa samband för utredningen i kunskapsunderlaget *Stadens betydelse* (RS 2025-0583-3).

Detta underlag visar även att investeringar och insatser som stärker storstadsregionernas utvecklingsförmåga har avgörande betydelse för ett större omland och för landets samlade utvecklingskraft.

Det rumsliga perspektivet

Regionledningskontoret delar utredningens ambition om att utvecklingspolitiken ska bygga på ett rumsligt perspektiv och ta hänsyn till olika platsers betydelse, förutsättningar och behov (s. 117–118 och 140–141).

Ett rumsligt perspektiv är samtidigt inte ett nytt arbetssätt på regional nivå. I Stockholmsregionen har det regionala utvecklingsarbetet och den regionala fysiska planeringen varit nära integrerade sedan den Regionala utvecklingsplanen 2001 för Stockholmsregionen (RUFS 2001), det vill säga i drygt två decennier. Det innebär att frågor om bland annat bostadsförsörjning, transportinfrastruktur, arbetsmarknad och markanvändning hanteras i ett sammanhållet regionalt perspektiv.

Regionledningskontoret anser att den fortsatta utvecklingen av politiken behöver ta vara på den kompetens och de arbetssätt som redan finns på regional nivå. Detta gäller särskilt erfarenheterna från de regioner som har ett lagreglerat ansvar för regional fysisk planering enligt 7 kap. plan- och bygglagen (2010:900).

Målen behöver ge vägledning för genomförande och uppföljning

Regionledningskontoret anser vidare att de föreslagna målen för den sammanhållna utvecklingspolitiken (avsnitt 5.2, s. 141–142), behöver vara tillräckligt tydliga för att fungera som ett konkret riktmärke för politikens inriktning, genomförande och uppföljning.

Det övergripande målet om ett sammanhållet, robust och konkurrenskraftigt Sverige ger en riktning. Kopplingen mellan målen, genomförandet och uppföljningen behöver dock tydliggöras för att säkerställa att politiken kan möta skilda utvecklingsförutsättningar både mellan och inom regioner.

Regionledningskontoret ser positivt på inriktningen i det föreslagna delmålet om stärkta förutsättningar för boende, arbete och välfärd i alla delar av landet (avsnitt 5.2, s. 141–142). Regionledningskontoret anser samtidigt att målen tydligare behöver uttrycka betydelsen av att minska skillnader i livsvillkor även inom länen. En positiv utveckling för ett län som helhet kan annars dölja att vissa geografiska områden eller grupper inte får del av förbättringarna. Dessa skillnader behöver därför beaktas vid prioriteringar och synliggöras i uppföljningen.

Detta gäller även skillnader i hälsa. Regionledningskontoret anser att politikens mål behöver tydliggöra betydelsen av att minska påverkbara hälsoskillnader. Uppföljningen behöver också synliggöra geografiska och socioekonomiska hälsoskillnader som en del av arbetet för social hållbarhet. Detta bör beaktas i det uppföljningssystem som Tillväxtverket föreslås få i uppdrag att utveckla (avsnitt 6.4, s. 180–181).

Den europeiska dimensionen behöver få tydligare genomslag

Regionledningskontoret anser att förslagen till en sammanhållen utvecklingspolitik även behöver ses i relation till genomförandet av EU:s kommande långtidsbudget för 2028–2034 och den framtida sammanhållningspolitiken. Utredningens direktiv anger att EU:s framtida sammanhållningspolitik och översynen av den territoriella agendan ska beaktas, även om det nationella genomförandet av sammanhållnings-politiken inte ingår i uppdraget (SOU 2026:46, bilaga 1, s. 417–418).

Europeiska kommissionens förslag om nationella och regionala partnerskapsplaner (NRPP) aktualiserar hur ansvar och inflytande ska fördelas mellan nationell och regional nivå i genomförandet av EU:s sammanhållningspolitik. Regionledningskontoret anser därför att den svenska utvecklingspolitiken behöver utformas med hänsyn till regionernas

roll i det framtida genomförandet av EU:s sammanhållningspolitik. En stärkt nationell samordning behöver förenas med ett tydligt regionalt inflytande över prioriteringar och genomförande, så att regional kunskap och olika platsers förutsättningar tas till vara. Detta ligger i linje med den territoriella agendan 2030, som betonar vikten av en balanserad utveckling mellan och inom regioner samt samverkan mellan olika förvaltningsnivåer med utgångspunkt i platsernas skilda förutsättningar.

Kapitel 6 – Styrning och organisering av en sammanhållen utvecklingspolitik
Regionledningskontoret anser att om den sammanhållna utvecklingspolitiken ska få genomslag behöver staten samordna sin styrning över politikområdes- och myndighetsgränser. Det handlar bland annat om att säkerställa att uppdrag, prioriteringar och styrsignaler till statliga myndigheter stödjer gemensamma mål och inte motverkar varandra. Utredningen föreslår bland annat ett långsiktigt ramverk med sikte mot 2050 och åtgärder för stärkt samordning inom Regeringskansliet.

Regionledningskontoret ser positivt på inriktningen att stärka den statliga samordningen. Det behöver dock tydliggöras hur denna samordning ska få genomslag i den faktiska myndighetsstyrningen och hur den ska förhålla sig till myndigheternas sektorsansvar och regionernas uppdrag. En mer sammanhållen statlig styrning bör inte innebära en mer detaljerad statlig styrning av regionerna. Regionerna behöver ha möjlighet att utifrån regionala förutsättningar och politiska prioriteringar, i enlighet med det regionala självstyret, utforma och genomföra sitt regionala utvecklingsarbete.

Statlig samordning bör därför inriktas på att undanröja hinder mellan politikområden, samordna styrsignaler och skapa bättre förutsättningar för samverkan. Den bör inte leda till parallella strukturer eller oklara gränsdragningar mellan statliga och regionala uppdrag.

I detta sammanhang bör även det pågående regeringsuppdraget *Stöd om strategisk planering i det regionala utvecklingsarbetet* (LI2024/01013) beaktas. Uppdraget omfattar samtliga 21 regioner och flera statliga aktörer och syftar bland annat till att stärka samverkan och utveckla gemensamma arbetssätt för ett mer sammanhållet rumsligt perspektiv. Regionledningskontoret anser att erfarenheterna och resultaten från detta arbete bör tas till vara vid utformningen av framtida styrformer och ansvarsfördelning.

Kapitel 7 – Statens roller och uppgifter
Regionledningskontoret ser positivt på att utredningen uppmärksammar behovet av att tydliggöra statliga myndigheters roller och stärka deras bidrag till den sammanhållna utvecklingspolitiken.

Regionledningskontoret anser att en sådan utveckling behöver innebära att myndigheterna, genom uppdrag och styrning, ges reella förutsättningar att beakta regionala prioriteringar och platsspecifika förutsättningar. Statens stärkta roll behöver komplettera regionernas ansvar och bidra till en fungerande flernivåsamverkan.

Länsstyrelsernas analysuppgifter behöver förhålla sig till regionernas ansvar
Regionledningskontoret noterar att utredningen uppmärksammar länsstyrelsernas potential att bidra med kunskap om regionala och lokala förhållanden. Utredningen konstaterar samtidigt att regeringens sektoriserade styrning försvårar länsstyrelsernas möjligheter att arbeta tvärsektoriellt (avsnitt 7.7, s. 255–257).

Regionledningskontoret anser att utredningens förslag om länsstyrelsernas analysuppgifter behöver förtydligas i förhållande till regionernas befintliga uppdrag och kunskapsunderlag (avsnitt 7.7, s. 258–259).

Länsstyrelserna kan bidra med viktig kunskap om regionala och lokala förhållanden. Det behöver dock klargöras hur deras analyser ska förhålla sig till regionernas analyser, utvecklingsstrategier och regionala fysiska planering. Risken är annars att parallella kunskapsunderlag och överlappande uppdrag skapas, vilket kan leda till otydlig ansvarsfördelning och ett mindre effektivt resursutnyttjande.

Detta är särskilt viktigt i de regioner som har ett lagreglerat ansvar för regional fysisk planering. Där finns redan ett uppdrag att analysera rumsliga samband och att samordna utvecklingen av mark- och vattenanvändningen i ett regionalt perspektiv.

Regionledningskontoret anser därför att statens stärkta analyskapacitet bör utvecklas med utgångspunkt i befintlig regional kompetens och ansvarsfördelning. Nya statliga uppgifter behöver komplettera, inte duplicera, det arbete som redan bedrivs på regional nivå.

Kapitel 8 – Regionernas roller och uppgifter
Regionledningskontoret delar utredningens ambition att tydliggöra regionernas uppgifter och skapa bättre förutsättningar för genomförandet

av den sammanhållna utvecklingspolitiken. Regionledningskontoret anser dock att flera av de föreslagna förändringarna riskerar att motverka ambitionen om ett brett, sektorsövergripande och platsbaserat utvecklingsarbete.

Ett tydligare uppdrag behöver inte vara ett smalare uppdrag

Regionledningskontoret avstyrker utredningens förslag att avgränsa regionernas lagreglerade utvecklingsuppdrag till fyra sakområden: kompetensförsörjning, transportinfrastruktur, digital infrastruktur samt näringslivsfrämjande arbete och stöd till kommersiell service (avsnitt 8.2, s. 269).

Regionledningskontoret delar utredningens ambition att regionerna ska ha tydliga uppgifter och förutsättningar att fullgöra dem. En tydligare ansvarsfördelning kräver inte att det regionala utvecklingsuppdraget avgränsas till ett fåtal sakområden.

Regional utveckling förutsätter att frågor om bland annat näringsliv, kompetensförsörjning, transporter, bostäder och energi kan hanteras i ett sammanhang. Regionernas utvecklingsuppdrag behöver därför ge utrymme att samordna insatser utifrån regionala behov och prioriteringar.

Utredningen anger att regionernas analyser även fortsättningsvis kan omfatta andra frågor som har betydelse för länets utveckling (avsnitt 8.2, s. 270). Regionledningskontoret anser dock att det inte är tillräckligt att dessa samband kan ingå i analysen om de inte också kan ligga till grund för strategiska prioriteringar och ett samlat regionalt genomförande.

Regionledningskontoret anser vidare att utredningen inte tillräckligt tydligt visar varför en avgränsning av regionernas uppdrag är den mest ändamålsenliga lösningen på de problem som identifierats. Utredningen diskuterar alternativet att länsstyrelserna övertar regionernas uppgifter, men redovisar inte motsvarande prövning av ett alternativ där regionernas breda utvecklings- och samordningsuppdrag stärks. Regionledningskontoret anser att även en sådan inriktning ska övervägas.

Innovationsfrämjandet visar på riskerna med ett avgränsat utvecklingsuppdrag

Utredningens föreslagna avgränsning till näringslivsfrämjande arbete illustrerar risken med att begränsa det regionala utvecklingsuppdraget till enskilda sakområden. Regionalt innovationsfrämjande omfattar mer än företagsfrämjande insatser och innefattar bland annat utveckling av innovationsekosystem där näringsliv, akademi och offentlig sektor

samverkar. Det förutsätter ett bredare utvecklingsuppdrag som möjliggör samverkan över sektors- och nivågränser.

Den regionala utvecklingsstrategin behöver behålla sitt helhetsperspektiv

Regionledningskontoret avstyrker utredningens förslag att ersätta den regionala utvecklingsstrategin (RUS) med en strategisk utvecklingsplan som fokuserar på regionernas specificerade uppgifter enligt den föreslagna lagen om sammanhållet utvecklingsarbete (avsnitt 8.2, s. 269 och 272–273).

Regionledningskontoret anser att den regionala utvecklingsstrategin även fortsättningsvis behöver ha en bred inriktning och utgå från länets samlade förutsättningar, behov och utvecklingsmöjligheter. Den regionala utvecklingsstrategin fyller en viktig funktion genom att samla olika aktörer kring gemensamma långsiktiga prioriteringar och ge en övergripande riktning för länets utveckling.

Den regionala utvecklingsplanen för Stockholmsregionen (RS 2025-0760), visar värdet av att hålla samman regional utveckling och fysisk planering och därmed kunna hantera samband mellan olika utvecklingsfrågor. En strategisk utvecklingsplan med den i utredningen föreslagna avgränsningen riskerar att försvaga denna funktion.

Regionledningskontoret anser även att de ekonomiska konsekvenserna av förslaget behöver tydliggöras. Utredningen bedömer att regionerna kan göra besparingar genom att ersätta den regionala utvecklingsstrategin med en mer avgränsad strategisk utvecklingsplan. Den bedömningen behöver prövas mot regionernas faktiska uppdrag och de krav på analys, samverkan och genomförande som följer av utredningens övriga förslag. Det behöver även beaktas om förändringarna riskerar att skapa överlappande uppgifter och ökade administrativa kostnader.

Det regionala samordningsuppdraget behöver finnas kvar

Regionledningskontoret avstyrker att regionernas nuvarande lagreglerade uppgift att samordna insatser för genomförandet av den regionala utvecklingsstrategin inte förs vidare i den nya lagen om sammanhållet utvecklingsarbete (avsnitt 8.1–8.2, s. 265–269).

Utredningen utgår från att regionernas uppgift att fastställa en strategi för länets utveckling och samordna insatser för genomförandet innebär att regionerna behöver inta en styrande roll gentemot bland annat statliga myndigheter och kommuner. Eftersom regionerna saknar sådan formell

rådighet bedömer utredningen att det regionala utvecklingsansvar som lagen och förordningen beskriver inte är en realitet (s. 266).

Regionledningskontoret delar inte denna premiss. Att regionerna saknar formell rådighet över andra aktörers beslut innebär inte att det regionala samordningsansvaret saknar reell betydelse eller att det förutsätter en styrande roll. Regional samordning innebär inte att regionen styr andra aktörer eller har formell beslutanderätt. Samordning bygger på att samla berörda aktörer, skapa gemensamma prioriteringar och hålla ihop insatser som var för sig ligger inom olika aktörers ansvar. Det arbetet kan snarare underlättas av avsaknaden av formellt styrande uppdrag.

Regionledningskontoret bedömer att förslaget riskerar att försvaga genomförandet av den sammanhållna utvecklingspolitiken. En tydligare ansvarsfördelning bör i stället bygga på att klargöra aktörernas uppdrag och samspelet mellan nationell, regional och lokal nivå. Ett fortsatt brett utvecklings- och samordningsuppdrag till regionerna skulle enligt Regionledningskontorets bedömning bättre svara mot utredningens ambition om en sammanhållen och platsbaserad utvecklingspolitik.

Utredningens förslag om enskilda regionala uppgifter

Regionledningskontoret ser positivt på utredningens förslag om regionernas uppgifter och roller inom kompetensförsörjning, digital infrastruktur samt avseende kommersiell service.

Utredningens förslag om digital infrastruktur (avsnitt 8.2, s. 269–270) behöver dock ses i ett större sammanhang än bredband och mobilnät. EU har redan ett bredare synsätt där även datacenter, molninfrastruktur och avancerad beräkningskapacitet ingår som viktiga delar för att stärka Europas digitala suveränitet. Detta perspektiv behöver också beaktas i det regionala utvecklingsarbetet.

Regionledningskontoret ser positivt på förslagen om att Trafikverket ska förbättra arbetet med att genomföra länsplanerna inom beslutade tidsramar och att analyserna som ligger till grund för länsplanerna ska omfatta ett rumsligt perspektiv och ta hänsyn till platsspecifika förutsättningar (avsnitt 8.4, s. 290).

Dessa positiva ställningstaganden förändrar inte regionledningskontorets avstyrkanden. De enskilda uppgifterna behöver kunna genomföras inom ramen för ett fortsatt brett regionalt utvecklingsuppdrag.

Kapitel 12 – Anslaget för regionala utvecklingsåtgärder (anslag 1:1)
Regionledningskontoret delar utredningens bedömning att anslag 1:1 behöver ses över. En modernisering bör säkerställa en transparent fördelning utifrån relevanta och uppdaterade kriterier samt långsiktiga planerings-förutsättningar för regionerna (avsnitt 12.2–12.3, s. 355–359).

Regionledningskontoret anser samtidigt att det är en betydande brist att utredningen inte närmare analyserar om dagens fördelning av anslaget är ändamålsenlig eller lämnar konkreta förslag på hur fördelningen bör förändras. Detta trots att frågan omfattas av utredningens direktiv. Utredningen anger att den inte haft möjlighet att genomföra den analys som krävs för att bedöma dagens fördelning.

Region Stockholm framhöll i det till utredningen inskickade kunskapsunderlaget, *Modernisering av anslag 1:1. En förutsättning för ökad regional och nationell konkurrenskraft* (RS 2025-0583-2), behovet av en modern och transparent fördelningsmodell, en tydligare koppling mellan anslag 1:1 och EU:s fonder samt mer långsiktiga planeringsförutsättningar. Region Stockholm redovisade även att den nuvarande tilldelningen är låg i förhållande till Region Stockholms utvecklingsuppdrag och begränsar möjligheterna att använda anslaget som ett strategiskt verktyg.

Regionledningskontoret anser att en fortsatt översyn behöver beakta såväl olika platsers utvecklingsbehov som regionernas förutsättningar att bidra till Sveriges samlade tillväxt, innovationsförmåga och konkurrenskraft. Anslagets betydelse för medfinansiering av nationella och europeiska satsningar behöver också vägas in.

Regionledningskontoret vill samtidigt framhålla att anslag 1:1 endast utgör en del av finansieringen av det regionala utvecklingsarbetet. Många regioner, inklusive Region Stockholm, använder även egna regionala medel för att genomföra insatser inom det regionala utvecklingsuppdraget. Utredningen kommenterar inte kommunallagens (lag 2017:725) begränsningar för den egna finansieringen, vilket till stor del styr hur regionerna kan använda denna. Det är en brist att utredningen inte närmare analyserar hur regionernas samlade finansiering av utvecklingsarbetet ser ut eller vilka motiv som ligger bakom användningen av egna regionala medel.

Regionledningskontoret anser att en fortsatt översyn även behöver beakta hur statliga anslag och regionernas egna medel sammantaget bidrar till finansieringen av utvecklingsarbetet.

Ekonomiska konsekvenser
Beslut i enlighet med regionledningskontorets förslag innebär i sig inga ekonomiska konsekvenser för Region Stockholm.

Utredningens förslag kan däremot medföra ekonomiska konsekvenser om de genomförs. Det är i nuläget inte möjligt att bedöma omfattningen av dessa. Eventuella ekonomiska konsekvenser kan därför behöva beaktas i kommande budgetprocesser.

Johanna Barane
Bitr utvecklingsdirektör

Sofia Kamps
Enhetschef Finansiering och Internationellt arbete

Beslutsunderlag
1. Sammanfattning: Ett sammanhållet, robust och konkurrenskraftigt Sverige – framtidens politik för utveckling i landsbygder och regioner (SOU 2026:46)
2. Ett sammanhållet, robust och konkurrenskraftigt Sverige – framtidens politik för utveckling i landsbygder och regioner (SOU 2026:46)

Beslutsexpediering
1. Regionstyrelsen

Godkänd av Johanna Barane, 2026-11-06